

تجربه کن تا به علاقه‌ات برسی

بگیرند هر خدمتی ارزش دارد و می‌توان درقبالش دستمزد گرفت. کار کردن نه تنها بد نیست، بلکه نباید همیشه دنبال میز و پشت میز نشینی بود. این مهارت‌ها باید از نوجوانی آغاز شوند تا در بزرگسالی به نتیجه برسند. البته یادگیری مهارت جدید هیچ وقت دیر نیست. مهارت‌های نرم مانند گفت‌وگو، تعامل و انعطاف‌پذیری در نسل‌های دهه ۸۰ و ۹۰ بیشتر دیده می‌شود؛ چون برخلاف نسل‌های قبل، این نسل‌ها چارچوب‌های سخت ندارند و ضربه هم به آن‌ها وارد نمی‌شود چون می‌دانند که مسیر را باید عوض کنند و ذهنشان قفل نیست. پیشنهاد این است که از سنین چهارده تا هجده سالگی باید بازار کار را تجربه کنند و از نزدیک ببینند که بازار کار واقعی یعنی چه؟ همچنین باید مدارس باز دیدهای میدانی از محیط‌های کاری متفاوت برای دانش‌آموزان تدارک ببینند.

موفقیت در دکتر و مهندس شدن نیست

خیلی‌ها این سؤال را مطرح می‌کنند که آیا آموزش و پرورش کم کاری می‌کند؟ برای پاسخ به این سؤال نباید آموزش و پرورش را به طور مطلق مقصر دانست. وقتی والدین می‌خواهند فرزندشان صرفاً دکتر یا مهندس شود و حاضرند او کلاس ورزش نرود و به جای آن کلاس تقویتی ریاضی بگیرد، نباید توقع آموزش مهارت‌های مختلف از سمت آموزش و پرورش داشت. نیازمند فرهنگ‌سازی جامع برای والدین هستیم تا بدانند موفقیت فقط در دکتر یا مهندس شدن خلاصه نمی‌شود. نوجوان ممکن است بیش از هر چیز به یادگیری مهارت‌های ارتباطی نیاز داشته باشد تا بتواند در آینده با دیگران تعامل مؤثر داشته باشد. یکی از نکات مهم در زندگی دختران، تعامل با دیگران است که باید از سنین نوجوانی با مهارت‌های نرم آشنا شوند.

ترس والدین مانع دختران

اکثر والدین از اتفاقاتی می‌ترسند که هنوز رخ نداده‌اند، و همین ترس‌ها مانعی برای پیشرفت فرزندان می‌شود. مثلاً این باور که دختر تا قبل از ازدواج نباید کار کند و پس از ازدواج مجاز به کار است! در واقع خانواده‌ها شانه از مسئولیت خالی می‌کنند و به دوش نقر بعدی می‌اندازد. یکی دیگر از ترس‌های رایج، نگرانی از استقلال مالی فرزندان است که می‌تواند جلوی رشد و تجربه‌گری آن‌ها را بگیرد. ترس از شکست‌های مالی نیز والدین را به کنترل‌گری بیشتر سوق می‌دهد. به قول معروف، اگر بتوانی ماهی را از درخت بالا ببری تا مانند کبوتر آواز بخواند، آن وقت می‌توانی همه بچه‌ها را به یک شکل آموزش بدهی و بالا ببری!

از دیگر چالش‌ها برای دختران، چالش‌های اجتماعی مانند تبعیض در استخدام است. پیش‌تر خانم‌ها را برای دریافت حقوق کمتر استخدام می‌کردند ولی اکنون وضعیت بهتر شده است. بسیاری از زنان از ورود به بازار کار می‌ترسند چون تصور می‌کنند کار قابل قبولی در مقایسه با مردان ندارند و متأسفانه در پی تأیید دیگران هستند؛ در حالی که باید ابتدا خود را تأیید کنند. چالش دیگر، نبود فضای امن در محیط‌های مختلف است که می‌تواند ناشی از

در همین زمینه، با دکتر نورالهدی پورعباس، دارای دکترای مدیریت حرفه‌ای کسب و کار، بازرگان و نایب‌رئیس کانون بازرگانان زن به گفت‌وگو نشستیم. او در این گفت‌وگو، چالش‌های ورود به فضای کسب و کار را با دختران جوان در میان می‌گذارد.

جعفری یکی از دغدغه‌های مهم دختران دهه هشتادی، ورود به دنیای کسب و کار است. بی‌تردید، این مسیر پرپیچ و خم با چالش‌هایی همراه است که بسیاری از آن‌ها ریشه در نداشتن مهارت‌های لازم و شناخت ناکافی از علایق فردی دارد.

دهه هشتادی‌ها خلاق هستند

دهه هشتادی‌ها در مقایسه با نسل‌های قبل، خلاق و متفاوت‌اند. همین ویژگی فرصت‌های زیادی برایشان فراهم می‌کند؛ چون ریزبین و نکته‌سنج هستند. البته همین ویژگی‌ها می‌تواند برایشان چالش برانگیز هم باشد. چون دسترسی این افراد به اطلاعات متفاوت زیاد است.

جسارت و ویژگی دیگر این نسل است. جسورند و همین جسارت گاهی مانع می‌شود؛ چون ممکن است مسیرهایی را انتخاب کنند که آن‌ها را از اهدافشان دور کند. حتی به راحتی به پدر و مادر «نه» می‌گویند و توصیه‌های والدین را نادیده می‌گیرند. به نظر من دختران دهه هشتاد موفق‌اند. هر کاری را که شروع کرده‌اند، تا پایان مسیر ادامه داده‌اند. من شخصاً در ۳۰ تا ۳۵ سالگی جسارت پیدا کردم. این نسل از هجده سالگی جسارت خودشان را نشان داده‌اند.

والدین حمایت‌کنند

در گذشته، زنان شاغل کمتر بودند؛ اما امروز، تعداد زیادی از زنان هم‌مسر هستند و هم مادر و در عین حال شاغل‌اند. این وضعیت می‌تواند الگویی مناسب برای دختران دهه هشتاد باشد؛ الگویی که در گذشته کمتر وجود داشت. چالش مهم این نسل، شکاف نسلی با والدین و نگاه سنتی حاکم بر روابط خانوادگی است. این شکاف سبب شده والدین در بسیاری از مواقع مقابل فرزندان قرار بگیرند. نه در کنار آن‌ها؛ در حالی که این نسل به همراهی و حمایت والدین نیاز دارد. والدین مطمئن باشند که این نسل اهل تجربه است و پیش‌رونده، بنابراین نگران نباشند.

دهه هشتادی‌ها قفل نیستند

اینکه چه زمانی فرد باید وارد بازار کار شود، به تصمیم خانواده و شرایط فردی بستگی دارد. اگر دختری قصد دارد کارآفرین شود، بهتر است از زمان جوانی و حتی نوجوانی یک سری تجربه‌هایی داشته باشد. مثلاً در مدارس می‌توان فروشگاه‌هایی راه‌اندازی کرد تا دانش‌آموزان صنایع دستی خود را بفروشند یا خدماتی ارائه دهند و در ازای آن هزینه دریافت کنند.

در بسیاری از کشورها نوجوانان برای تأمین پول توجیبی خود کار می‌کنند، حتی ممکن است سطح کارهایی که انجام بدهند پایین باشد. مهم این است که یاد

اگر دختری قصد دارد کارآفرین شود، بهتر است از زمان جوانی و حتی نوجوانی یک سری تجربه‌هایی داشته باشد. مثلاً در مدارس می‌توان فروشگاه‌هایی راه‌اندازی کرد تا دانش‌آموزان صنایع دستی خود را بفروشند یا خدماتی ارائه دهند و در ازای آن هزینه دریافت کنند